

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บราห์มานี้คือบัลลังก์ที่พูดได้และเดินได้ของพ่อ ผู้ซึ่งเป็นภาพลักษณ์อมตะ เมื่อท่านเข้ามาในบราห์มา ท่านสร้างลูกบราห์มิน
- คำถาม:** ความลับใดซึ่งลูกที่ฉลาดสามารถเข้าใจ และอธิบายแก่ผู้อื่นได้อย่างชัดเจน?
- คำตอบ:** บราห์มาคือใคร บราห์มากลายเป็นวิษณุได้อย่างไร ประชาบิดาบราห์มาอยู่ที่นี่ ท่านไม่ใช่เทพ บราห์มาได้สร้างไฟบูชาโยของความรู้โดยผ่านบราห์มิน มีเพียงลูกๆ ที่ฉลาดสามารถเข้าใจความลับทั้งหมดนี้และอธิบายแก่ผู้อื่นได้ ผู้ที่ขี้เมา(กองทัพม้า) และกองทัพเท้าจะสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา...

โอมซานติ มีเพียงผู้เดียวที่ได้รับการยกย่องในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญของท่าน แต่พวกเขาไม่รู้จักท่าน และพวกเขาไม่รู้คำแนะนำที่ถูกต้องแม่นยำของท่าน หากพวกเขาได้รู้จักคำยกย่องที่ถูกต้องแม่นยำของท่าน พวกเขาจะพูดสิ่งนั้นอย่างแน่นอน ลูกๆ รู้ว่าพระเจ้าคือผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด รูปภาพของท่านเป็นภาพหลัก จะต้องมียุคของบราห์มาด้วยเช่นกัน ลูกทั้งหมดคือบราห์มิน มีเพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่รู้จักบราห์มา ไม่มีใครอื่นรู้จักท่าน เหตุนี้เองพวกเขาจึงสับสน พวกเขาพูดว่า: ผู้นี้เป็นบราห์มาได้อย่างไร? บราห์มาได้ถูกวาดภาพไว้ว่าอาศัยอยู่ในดินแดนที่ละเอียดอ่อน แต่พ่อของมวลมนุษยชาติไม่สามารถคงอยู่ในดินแดนที่ละเอียดอ่อนซึ่งไม่มีสิ่งสร้าง ผู้คนโต้แย้งสิ่งนี้กับลูกอย่างมาก ลูกต้องอธิบายแก่พวกเขาว่าบราห์มาและบราห์มินมีอยู่จริงใช่ไหม? เช่นเดียวกับที่คำว่า“คริสเตียน”มาจากคำว่า“คริสต์” คำว่าชาวพุทธมาจากพระพุทธเจ้า และคำว่า“อิสลาม”มาจากคำว่า“อัลฮัม” ดังนั้นบราห์มินก็เป็นที่รู้จักเพราะประชาบิดาบราห์มาเช่นกัน เมื่อตีเทพบราห์มา ในความเป็นจริงบราห์มาไม่ควรถูกเรียกว่าเทพ นั่นเป็นสิ่งที่ผิด ลูกควรถามผู้ที่เรียกตนเองว่าบราห์มินว่า บราห์มาจากไหน ท่านเป็นสิ่งสร้างของใคร? ใครเป็นผู้สร้างบราห์มา? ไม่มีใครสามารถบอกลูกได้เพราะเขาไม่รู้ มีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าพาหนะซึ่งชีพบาบาเข้ามาในนั้นเป็นของดวงวิญญาณซึ่งก่อนหน้านี้เป็นเจ้าชายยุคชณะ หลังจากใช้ 84 ชาติเกิดเขาก็กลายเป็นบราห์มา ชื่อที่เขาเกิดมามีความแตกต่างเพราะเขาคือมนุษย์ จากนั้นเมื่อบาบาเข้ามาในผู้นั้นท่านก็ตั้งชื่อผู้นั้นว่าบราห์มา ลูกๆ ก็รู้ด้วยเช่นกันว่าบราห์มานี้กลายเป็นรูปของวิษณุ ท่านกลายเป็นนารายณ์ ในตอนท้ายของชาติเกิดที่ 84 ของท่าน ท่านอยู่ในพาหนะที่ธรรมดา ร่างกายของแต่ละดวงวิญญาณนั้นคือพาหนะของเขา ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะมีบัลลังก์ที่พูดได้เดินได้นี้ ชาวซิกข์ได้สร้างบัลลังก์นั้นซึ่งพวกเขาเรียกว่าเป็นบัลลังก์อมตะ ที่นี้ทุกคนเป็นบัลลังก์อมตะ ดวงวิญญาณทั้งหมดคือ ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ พระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใดต้องการพาหนะใช่ไหม? ท่านเข้ามาในพาหนะนี้และนั่งในนี้เพื่อที่จะให้ความรู้ เพียงท่านเท่านั้นที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านให้ความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง เต็มไปด้วยความรู้ไม่ได้หมายถึงผู้ที่ล่วงรู้ความลับทั้งหมดภายในหรือผู้ที่รู้ทุกสิ่ง ความหมายของ“การอยู่ทุกหนแห่ง”นั้นแตกต่างกัน และความหมายของจันนิฮาร์ก็แตกต่างกันเช่นกัน มนุษย์สับสนในทุกสิ่งและพูดอะไรก็ตามที่เข้ามาในจิตใจ เวลาลูกๆ เข้าใจว่าลูกทั้งหมดคือบราห์มินลูกๆ ของบราห์มา สกูลของเรานั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้คนเหล่านั้นถือว่าเทพเป็นผู้ที่สูงสุดเพราะเทพคงอยู่ในตอนต้นของยุคทอง ลูกๆ ของประชาบิดาบราห์มาคือบราห์มิน ไม่มีใครนอกจากลูกๆ ที่เข้าใจสิ่งนี้ เนื่องจากพวกเขาพิจารณาว่าบราห์มาอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนแล้วใครจะเข้าใจสิ่งนี้ได้อย่างไร? พวกเขาพรหมณ์ทางโลกที่ปฏิบัติศาสนกิจที่ทำการกราบไหว้บูชาและไปที่บ้านของผู้คนเพื่อรับประทานในโอกาสพิเศษมีความแตกต่างจากลูกบราห์มิน ลูกไม่ได้ไปที่บ้านของใครเพื่อรับประทานในโอกาสพิเศษ เวลาลูกต้องอธิบายเกี่ยวกับความลับของบราห์มาอย่างชัดเจนมาก บอกพวกเขาว่าวางทุกสิ่งไว้ก่อน และก่อนอื่นใดจงจดจำพ่อ ผู้ที่จะทำให้ท่านกลับมาริสุทธ์จากไม่บริสุทธิ์ แล้วท่านจะเข้าใจประเด็นเหล่านี้ทั้งหมด เมื่อพวกเขามีความสงสัยเพียงเล็กน้อย พวกเขาก็จากพ่อไป ประเด็นแรกที่สำคัญที่สุดคืออัลฟาและเบต้า พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ พ่อต้องเข้ามาในใครบางคนอย่างแน่นอน เขาต้องมีชื่อด้วยเช่นกัน พ่อมาและสร้างเขา ลูกต้องใช้สติปัญญาอย่างมากในการอธิบายเกี่ยวกับบราห์มา ทหารม้าและกองทัพเท้า สับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ แต่ละคนอธิบายตามสภาพของเขา ประชาบิดาบราห์มาอยู่ที่นี่ ท่านสร้างไฟบูชาโยของความรู้โดยผ่านบราห์มิน ดังนั้นแน่นอนบราห์มินจึงจำเป็นอย่างยิ่ง ประชาบิดาบราห์มาก็ต้องอยู่ที่นี่เช่นกัน โดยผ่านผู้นั้นเท่านั้นที่สามารถมีบราห์มินได้ พวกนักบวชพราหมณ์กล่าวว่าพวกเขาเป็นลูกๆ ของบราห์มา พวกเขาเชื่อว่าสกูลของพวกเขาคงอยู่มาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์แล้ว แต่พวกเขาไม่รู้วบบราห์มาคงอยู่เมื่อใด เวลาลูกคือบราห์มิน บราห์มินคือผู้ที่เป็นลูกๆ ของบราห์มา ผู้คนเหล่านั้น

ไม่รู้จักอาชีพของพ่อของพวกเขา ในบาร์ตในตอนเริ่มแรกมีบราห์มิน สกุลบราห์มินคือสกุลที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด พราหม์เหล่านั้นเชื่อว่าสกุลของพวกเขาปรากฏออกมาจากบราห์มาอย่างแน่นอน แต่พวกเขาไม่สามารถพูดได้ว่าสกุลนั้นได้ปรากฏขึ้นมาเมื่อไหร่หรือปรากฏมาอย่างไร ลูกรู้ว่าประชาบิดาบราห์มาสร้างบราห์มิน บราห์มินเหล่านั้นแล้วต้องกลายเป็นเทพ พ่อมาและสอนบราห์มิน ไม่มีราชวงศ์ของบราห์มิน มีสกุลของบราห์มิน จะสามารถมีราชวงศ์ได้ก็ต่อเมื่อมีราชาและราชินี เช่นเดียวกับที่มีสุริยวงศ์ ไม่มีใครในลูกบราห์มินที่กลายเป็นราชา เมื่อผู้คนพูดว่าเคยมีอาณาจักรทั้งสองของฆราวาสและพณฺดาวัส นั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่ใช่ทั้งสองที่มีอาณาจักร เวลานั้นเป็นรัฐบาลของประชาชนโดยประชาชน ไม่ได้เรียกว่าอาณาจักร พวกเขาไม่มีมงกุฎ บาบาก็อธิบายแล้วว่าในตอนแรกในบาร์ตมีราชาที่มีมงกุฎสองชั้น และต่อมามีราชาที่มีมงกุฎชั้นเดียว ในเวลานี้ไม่มีมงกุฎเลย ลูกต้องอธิบายและพิสูจน์สิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก ผู้ที่ซึมซับความรู้นี้ได้ดีจะสามารถอธิบายความรู้นี้ได้เป็นอย่างดี จะต้องมีการอธิบายอย่างมากเกี่ยวกับบราห์มา พวกเขายังคงไม่รู้เกี่ยวกับวิษณุ ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ไวศุณท์ถูกเรียกว่าดินแดนของวิษณุซึ่งหมายถึงอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เมื่อกฤษณะเป็นเจ้าชายเขาพูดว่าพ่อของเขาเป็นราชา ไม่ใช่พ่อของกฤษณะไม่สามารถเป็นราชาได้ กฤษณะถูกเรียกว่าเจ้าชาย ดังนั้นเขาต้องเกิดจากราชาอย่างแน่นอน เขาจะไม่ถูกเรียกเจ้าชายถ้าเขาเกิดในครอบครัวที่มั่งคั่ง มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างสถานภาพของราชาและสถานภาพของคนมั่งคั่ง ไม่มีการเอ่ยถึงราชาที่เป็นพ่อของกฤษณะ ชื่อของกฤษณะได้รับการยกย่องอย่างมาก สถานภาพของพ่อของเขาไม่ได้รับการกล่าวถึงสูงนัก สถานภาพของเขาเป็นชั้นสอง เพราะเขาเป็นเพียงเครื่องมือที่ทำให้กำเนิดกฤษณะเท่านั้น ไม่ใช่ดวงวิญญูณนั้นจะศึกษามากกว่าดวงวิญญูณของกฤษณะ ไม่เลย ต่อมากฤษณะก็กลายเป็นนารายณ์ แล้วชื่อของพ่อของเขาก็หายไป เขาเป็นบราห์มินอย่างแน่นอนแต่เขาศึกษาน้อยกว่ากฤษณะ ดวงวิญญูณกฤษณะศึกษามากกว่าดวงวิญญูณของพ่อของเขา เหตุนี้เองชื่อของกฤษณะจึงได้รับการยกย่อง ใครคือพ่อของกฤษณะ? ราวกับว่าไม่มีใครรู้อันนี้ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกก็จะรู้อันนี้ เขาจะกลายเป็นสิ่งนั้นที่นี้ นอกจากนี้มีพ่อแม่ของราเตด้วยเช่นกัน แต่ชื่อของราเตได้รับการยกย่องมากกว่าชื่อของพ่อแม่ของเธอ เพราะพ่อแม่ของเธอได้ศึกษาน้อยกว่า ชื่อของราเตจึงสูงกว่าของพวกเขา เหล่านี้เป็นเรื่องราวที่ละเอียดที่ลูกๆต้องอธิบาย ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษา ลูกต้องใช้สติปัญญาที่จะอธิบายเกี่ยวกับบราห์มา เขากลายเป็นกฤษณะแล้วก็ใช้ 84 ชาตเกิด ลูกก็ใช้ 84 ชาตเกิดด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ทุกคนที่ลงมาในเวลาเดียวกัน ผู้ที่ไปข้างหน้าในการศึกษานั้นจะลงมาก่อน ทุกคนลงมาตามลำดับกัน เหล่านี้เป็นเรื่องละเอียดอ่อนมาก ผู้ที่มีปัญญาน้อยกว่าจะไม่สามารถซึมซับสิ่งนี้ พวกเขากลับไปตามลำดับกันไป ลูกได้รับการโยกย้ายตามลำดับกันไป ในเวลาสุดท้ายจะมีคิวแถวขนาดใหญ่มากก่อตัวขึ้น พวกเขาจะไปและอาศัยอยู่ในส่วนของพวกเขาเองตามลำดับกันไป สถานที่ของทุกคนถูกกำหนดไว้แล้ว ละครนั้นน่าอัศจรรย์มากแต่ไม่มีใครเข้าใจ นี่เรียกว่าปาแห่งขวากหนาม ที่นี้ทุกคนก่อให้เกิดความทุกข์ซึ่งกันและกันอยู่เรื่อยๆ ที่นั้นความสุขเป็นธรรมชาติ ในขณะที่ที่นี้ความสุขเป็นสิ่งจอมปลอม พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความสุขที่แท้จริง ความสุขที่นี้เหมือนหนึ่งหยดของมุลกา ในแต่ละวันทุกคนยังคงกลับมาตาโมประธาน มีความทุกข์อย่างมากมาย พวกเขาพูดว่า: บาบามีพายุของมายามากมาย มายาใช้ความลึบสน มีความรู้สึกเป็นทุกข์อย่างมาก หากลูกมีความรู้สึกเป็นทุกข์หลังจากกลายเป็นลูกของผู้ประทานความสุขแล้ว พ่อพูดว่า: ลูกๆนี่คือความทุกข์ทรมานของกรรมอย่างใหญ่หลวงของลูก ในเมื่อลูกได้พบพ่อแล้วก็ไม่ควรมีความรู้สึกของความทุกข์ใดๆ จบสิ้นบัญญัติกรรมในอดีตของลูกด้วยพลังโยคะ หากไม่มีพลังโยคะเลย บัญชีเหล่านั้นต้องได้รับการชำระสะสางโดยประสบบกับการถูกลงโทษ ไม่ใช่สิ่งดีที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพหลังจากประสบกับการถูกลงโทษ ลูกต้องทำความเพียรพยายาม มิฉะนั้นจะมีการตั้งศาลขึ้นมา มีปวงประชามากมาย ตามละครแล้วทุกคนประสบกับการถูกลงโทษอย่างมากมาย ในกรงขังของครรรค์ ดวงวิญญูณเร่ร่อนไปทั่วอย่างมากมายเช่นกัน บางดวงวิญญูณสร้างความเสียหายมากมาย เมื่อดวงวิญญูณที่ไม่บริสุทธิ์เข้าไปในใครคนหนึ่ง คนนั้นได้รับความเดือดร้อนอย่างมาก สิ่งต่างๆเช่นนี้ไม่เกิดขึ้นในโลกใหม่ เวลานั้นลูกกำลังเพียรพยายามที่จะไปยังโลกใหม่ ลูกจะไปที่นั่นและสร้างพระราชวังใหม่ ลูกเกิดกับราชาเช่นเดียวกับที่กฤษณะเกิด อย่างไรก็ตามในตอนแรกจะไม่มีปราสาทราชวังมากมายเช่นนั้น ฯลฯ จะต้องมีการสร้างขึ้นมา ใครเป็นผู้สร้างปราสาทราชวังนั้น? ผู้ที่ลูกไปเกิดกับเขา เป็นที่จดจำกันว่าลูกใช้ชาติเกิดกับราชา ในอนาคตลูกจะเห็นสิ่งที่จะเกิดขึ้น บาบาก็จะไม่บอกลูกสิ่งนี้ในตอนนี้อย่างนั้นแล้วมันก็จะกลายเป็นการละเล่นที่จอมปลอม เหตุนี้เองบาบาจึงไม่บอกสิ่งใดแก่ลูก การบอกลูกไม่ได้ถูกกำหนดไว้ในละคร บาบาคือพ่อเป็นผู้แสดงด้วยเช่นกัน หากพ่อรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆในอนาคตล่วงหน้า พ่อก็คงบอกลูกในหลายสิ่งหลายอย่าง ถ้าบาบาเป็นอันตรยามิ ท่านจะบอกลูกล่วงหน้า พ่อพูดว่า: ไม่ ลูกต้องสังเกตสิ่งที่เกิดขึ้นในละครเช่นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางต่อไป ในเวลาเดียวกันคงอยู่อย่างซาบซึ้งในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ในเรื่องนี้ที่บางคนล้มเหลว ความรู้ไม่สามารถมีมากกว่าหรือน้อยกว่านี้ เพียงในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเท่านั้นที่บางครั้งลูกก็มีการทรงจำระลึกถึงมากแต่บางครั้งก็มีเพียงเล็กน้อย ความรู้ที่ลูกได้รับนั้นมีอยู่เสมอ บางครั้งมีความกระตือรือร้นในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและบางครั้งก็ไม่มี มีการขึ้นๆลงๆ ในการจาริกแสวงบุญ

ลูกไม่ได้ปั่นป่วนใดด้วยความรู้ ความรู้ไม่สามารถเป็นการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงได้ การจาริกแสวงบุญเป็นเรื่องของการการจดจำระลึกถึง พ่อพูดว่า: ด้วยการจดจำระลึกถึงลูกจะอยู่อย่างปลอดภัย เมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจะถูกหลอกลวงอย่างมากและลูกจะกระทำบาป ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้คนมากมายล้มเหลวในสิ่งนี้ บาบามีได้หยิบยกเรื่องของความโกรธ ฯลฯ มากนัก มีการกล่าวถึงความรู้ว่าคุณจะได้รับบาดเจ็บในชีวิตในหนึ่งวินาที และยังกล่าวด้วยว่า แม้ว่าท่านจะทำให้มหาสมุทรทั้งหมดกลายเป็นน้ำหมึก ความรู้จะไม่สิ้นสุด มีการกล่าวไว้ด้วยเช่นกันว่า จดจำอัลฟา! พวกเขาไม่รู้ว่ “การจดจำหมายถึงอะไร” พวกเขาพูดว่า “พาเราออกไปจากยุคเหล็กไปสู่ยุคทอง!” มีความทุกข์ในโลกเก่า ลูกสามารถเห็นได้ว่าอาคารมากมายพังทลายลงมาในขณะที่ฝนตกลงมา และผู้คนมากมายจมน้ำตายอย่างไร จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติจากฝน ฯลฯ ทั้งหมดนั้นจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในที่นี้ ผู้คนยังคงหลับใหลอยู่ในการนอนหลับของกัมภกรรณ พวกเขาจะตื่นขึ้นในเวลาของการทำลายล้าง แต่พวกเขาจะสามารถทำอะไรได้ในเวลานั้น? พวกเขาทั้งหมดจะตาย แม้แต่ผืนดินก็จะสิ้นสะเทือนอย่างเต็มที่ จะมีพายุและฝน ฯลฯ จะมีการทิ้งระเบิด แต่จะมีสงครามกลางเมืองเพิ่มขึ้นมาด้วยที่นี่เพราะ “แม่น้ำเลือด” ได้เป็นที่จดจำกันมา จะมีการทุบตีและการฆ่าฟันกันมากมาย พวกเขาจะนำคดีมาฟ้องร้องกัน ดังนั้นพวกเขาจะต่อสู้กันเองอย่างแน่นอน พวกเขาทั้งหมดเป็นเด็กกำพร้า แต่ลูกนั้นเป็นผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย ลูกไม่ต้องต่อสู้บรา โดยการเป็นบราห์มิน ลูกก็เป็นของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย ผู้เป็นสามีและพ่อก็กล่าวได้ว่าเป็นเจ้าและนาย ชีพบาบาคือสามีเหนือสามีทั้งหมด เมื่อหญิงสาวหมั้นหมายเธอพูดว่า: เมื่อไหร่ฉันจะได้พบกับสามีของฉัน? ลูกดวงวิญญาณพูดว่า: บาบา ฉันได้หมั้นหมายกับท่านแล้ว เวลานี้ฉันจะสามารถพบท่านได้อย่างไร? บางคนเขียนความจริงและบางคนก็ซ่อนเร้นบางสิ่งไว้อย่างมาก พวกเขาไม่ได้เขียนอย่างซื่อสัตย์และพูดว่า: บาบาค้นได้ทำความผิดนี้ โปรดยกโทษให้ฉันด้วย! หากใครก็ตามตกลงไปในกิเลส สติปัญญาของเขาจะไม่สามารถสัมผัสสิ่งใดได้ บาบาพูดว่า: ถ้าลูกทำความผิดที่รุนแรงเช่นนั้น ลูกจะตกเป็นเสียงร้องอย่างสมบูรณ์ พ่อมาเพื่อให้ลูกสวยงาม ดังนั้นทำไมลูกถึงทำให้ใบหน้าของลูกสกปรก? แม้ว่าลูกจะไปสู่สวรรค์ ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่มีค่าเพียงแค่นี้ไม่กี่สัปดาห์ อาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้งขึ้น บางคนพ่ายแพ้และทำลายสถานภาพของเขาชาติแล้วชาติเล่า พวกเขาจะถูกถามว่า: นี่คือนิสัยที่ลูกมาเพื่อประกาศสิทธิจากพ่อหรือ? เมื่อพ่อสูงส่งมาก เหตุใดลูกจึงกลายเป็นปวงประชา? สำหรับพ่อที่จะนั่งอยู่บนบัลลังก์ และลูกของเขากลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ นั่นเป็นเรื่องที่น่าละอายอย่างมาก ลูกจะได้รับนิมิตของทุกสิ่งในเวลาสุดท้าย จากนั้นลูกก็จะสำนึกผิดและเสียใจอย่างมาก: ฉันทำสิ่งที่ไร้ประโยชน์นั้นเพื่ออะไรขึ้นมาสืออยู่อย่างถือพรหมจรรย์เช่นกัน ทุกคนที่มีกิเลสทั้งหลายจะกัมศีระะเบื้องหน้าพวกเขา มีความนับถือต่อความบริสุทธิ์ ถ้ามันไม่ได้อยู่ในโชคของใครบางคนแล้ว แม้พ่อจะมาสอนเขา เขาก็ยังคงทำความผิดต่อไป เขาไม่แม้กระทั่งจดจำพ่อ ดังนั้นจึงมีการทำบาปมากมาย เวลานี้มีลางดีของดาวพฤหัสบดีอยู่เหนือลูกๆ ไม่มีลางดีใดที่ยิ่งใหญ่ไปกว่าสิ่งเหล่านี้ ลางดีของดาวพฤหัสบดีจะวนเวียนอยู่เหนือลูกๆต่อไป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ฝ้าดูทุกฉากของละครนี้อย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง อยู่อย่างซาบซึ้งในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว อย่าปล่อยให้ความกระตือรือร้นของลูกสำหรับการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงลดลง
2. อย่าได้ประมาทเกี่ยวกับการศึกษานี้ เพื่อที่จะทำให้โชคของลูกสูงส่งลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน อย่าได้พ่ายแพ้และเป็นเหตุให้ทำลายสถานภาพของลูกเองชาติแล้วชาติเล่า

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของความสุขและอยู่เหนือความทุกข์ทั้งหมดด้วยมนต์อันยิ่งใหญ่ของ “มานมานบาฟ” เมื่อความทุกข์ประเภทใดมา ให้ใช้มนตราอันยิ่งใหญ่ซึ่งความทุกข์ทั้งหมดจะหมดไป อย่าปล่อยให้ตัวเองประสบกับความทุกข์แม้แต่ในน้อยในความฝันของลูก แม้ว่าร่างกายของลูกจะเจ็บป่วยหรือมีความขื่นลงในเรื่องของเงิน ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นอย่าปล่อยให้คลื่นแห่งความทุกข์เข้ามาหาลูก คลื่นจะมาและไปในมหาสมุทร แต่ผู้ที่รู้วิธีการโต้คลื่นในคลื่นเหล่านั้นจะสัมผัสกับความสุข พวกเขากระโดดและผ่านคลื่นเหล่านั้นราวกับว่าพวกเขากำลังเล่นเกม ดังนั้นในฐานะที่ลูกเป็นลูกของมหาสมุทร เป็นตัวแทนความสุข อย่าได้ปล่อยให้คลื่นของความทุกข์เข้ามา

คติพจน์: นำคุณสมบัติพิเศษของความมุ่งมั่นเข้าไปในความคิดในทางปฏิบัติ และการเปิดเผยจะเกิดขึ้น

***** โอม ชานติ *****